

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. S. Š., 2/ M. Š.**, zastúpených JUDr. Františkom Komkom, advokátom v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanému **M. D.**, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného G., zastúpeného Pavlom Horovčákom, advokátom v Košiciach, Hroncova 3, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 12 C 136/2008, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. marca 2010, sp.zn. 11 Co 79/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením zo 16. júla 2009 č.k. 12 C 136/2008-61 zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 12 C 136/2008-38 zo dňa 12. februára 2009. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa svojou žalobou domáhali náhrady škody, ktorú im žalovaný spôsobil ublížením na zdraví. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi bolo doručené uznesenie č.k. 12 C 136/2008-13 zo dňa 18. augusta 2008, v ktorom boli poučení o svojich právach a boli tiež vyzvaní, aby sa vyjadrili k žalobe. V stanovenej lehote však takto neurobili. Na pojednávaní dňa 12. februára 2009 bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie podľa § 114 ods. 5 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi bol tento rozsudok doručený dňa 26. júna 2009 a v poučení bolo uvedené, že je proti nemu prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia. Dňa 10. júla 2009 bol súdu doručený návrh vedľajšieho účastníka na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, ako aj samotné vyjadrenie vo veci. Ako dôvod, prečo sa vedľajší účastník nevyjadril v stanovenej lehote k veci, bolo uvedené to, že išlo o komplikovanú situáciu súvisiacu s fúziou pôvodného

vedľajšieho účastníka G. s Č.. K formálnemu spojeniu týchto dvoch poisťovní došlo dňa 1. októbra 2008, avšak v prechodnom období, ktoré bolo ukončené v marci 2009 dochádzalo k ojedinelým nežiadúcim javom, ako tomu bolo aj v tomto prípade, kedy došlo k zmeškaniu lehoty. Súd s poukazom na § 114 ods. 6 O.s.p. tomuto návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovel.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov uznesením z 23. marca 2010 sp.zn. 11 Co 79/2009 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že v zmysle § 93 ods. 1, 3 O.s.p. vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. V danom prípade žalobcovia urobili výzvu na vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a tento do konania vstúpil až podaným odvolaním proti rozsudku pre zmeškanie, teda podaním zo dňa 10. júla 2009. Až do tohto momentu označený vedľajší účastník neprejavil záujem do tohto konania vstúpiť. Z tohto pohľadu, až do 10. júla 2009 vedľajší účastník G. nebol vedľajším účastníkom na strane žalovaného v tomto konaní, a teda ani nemohol nič zmeškať v zmysle § 114 ods. 6 O.s.p. Ustanovenie § 114 ods. 6 O.s.p. uvádza, že len odporca z ospravedlniteľných dôvodov môže požiadať o zrušenie rozsudku pre zmeškanie a podať návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. Z toho teda vyplýva, že toto oprávnenie patrí len odporcovi. Nie je však vylúčené, aby vedľajší účastník na strane žalovaného takýto návrh podal, avšak musí ísť o ospravedlniteľné dôvody týkajúce sa žalovaného, nie vedľajšieho účastníka. Takéto ospravedlniteľné dôvody na strane žalovaného vedľajší účastník neuviedol, a preto nebolo dôležité, že vedľajší účastník uvádzal ospravedlniteľné dôvody, ktoré boli na jeho strane. Naviac, predpokladom pre rozhodnutie prvostupňového súdu o zrušení rozsudku pre zmeškanie, je rozhodnutie o návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. O tomto návrhu súd prvého stupňa nerozhodol, a preto bolo rozhodnutie o zrušení rozsudku pre zmeškanie predčasné. Takéto rozhodnutie je predsa závislé na tom, či sa návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia vyhovie alebo nevyhovie. V prípade nevyhovenia návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia nemohlo by byť vyhovené návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a odôvodnil ho dôvodmi uvedenými v § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., dovolateľ vyslovil nesúhlas s postupom a právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého oprávnenie v zmysle ustanovenia § 114 ods. 6 O.s.p. patrí len odporcovi, teda že len odporca môže z ospravedlniteľných dôvodov požiadať o zrušenie rozsudku pre zmeškanie a podať návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. Takýto názor považuje dovolateľ za nesprávny a to do takej miery, že jeho aplikácia odvolacím súdom znamená odňatie možnosti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného konať pred súdom. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. uviedol, že ak by sa prezentovaný právny názor a postup odvolacieho súdu doviedol do dôsledkov, znamenalo by to stratu významu a úplné znefunkčnenie a popretie významu existencie celého inštitútu vedľajšieho účastníka, ako aj stratu garantovaných práv vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v tomto konaní. Rovnako tak právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého vedľajší účastník na strane žalovaného do predmetného konania vstúpil až podaným odvolaním proti rozsudku pre zmeškanie, ktoré bolo podané dňa 10. júla 2009, a teda nemohol nič zmeškať v zmysle § 114 ods. 6 O.s.p., označil dovolateľ za nesprávny a nezákonný, nakoľko vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného tak isto odníma právo zúčastniť sa konania, a teda aj právo súdnej ochrany. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. dovolateľ uviedol, že považuje za nesprávny, nezákonný, neopodstatnený a nelogický, navyše v tomto prípade účelový právny názor a postup odvolacieho súdu, podľa ktorého predpokladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je rozhodnutie o návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia a pokiaľ súd prvého stupňa nerozhodol, jeho rozhodnutie o zrušení rozsudku pre zmeškanie bolo predčasné. Podľa názoru dovolateľa totiž pozitívne uznesenie prvostupňového súdu o zrušení predmetného rozsudku pre zmeškanie automaticky zahŕňa aj pozitívne rozhodnutie o návrhu na odpustenie zmeškania lehoty. Odvolací súd v napadnutom uznesení (ktoré je formálne označené ako zrušujúce) vyslovuje právne názory a závery – posúdenia skutkového stavu a skutkových okolností – rozdielne ako súd prvého stupňa, pričom takéto právne posúdenie odvolacieho súdu je pre súd prvého stupňa záväzné. Pre prípad, že by dovolací súd nepovažoval uvedené dôvody ako dôvody odňatia možnosti konať pred súdom z pohľadu dovolateľa, ani za dôvody inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

prechádzajúce (uvedené) dôvody dovolateľ uvádza tieto dôvody ako argumenty smerujúce k preukázaniu jeho tvrdenia, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalobcovia vo svojom vyjadrení navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Uplatnili si náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas vedľajším účastníkom na strane žalovaného ako legitimovaným subjektom (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uzneseniu o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ, ako je uvedené už vyššie v odôvodnení tohto uznesenia.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nemožno vyvodiť, že by súdy v prejednávanej veci v prípade dovolateľa nerešpektovali niektoré z týchto práv. Zrušením rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom a vrátením veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie sa totiž vracia vec do štádia súdneho konania v prvom stupni, v rámci ktorého má účastník konania (vedľajší účastník) zachované všetky procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenia dovolateľa, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., sú vo svojej podstate námietkou, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktoré rovnako, ako inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje síce Občiansky súdny poriadok za prípustné dovolacie dôvody (ktoré možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), avšak samotná iná procesná vada, ani samotné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie

sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (a použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Eubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová